

Effect of six-month water storage on microtensile bond strength of etch and rinse and self-etch adhesive systems to dentin

M. Mohammadi-Basir*

L. Atash-Biz-Yeganeh**

*Assistant Professor of Restorative Dentistry, Dental School, Shahed University of Medical Sciences, Tehran, Iran

**Resident of Endodontics, Dental School, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

*Abstract

Background: Despite the durable enamel bonding, durability of dentin bonding is under question. However, some self-etch adhesives have been reported to perform as good as etch & rinse adhesive and can resist more against degradative mechanisms.

Objective: To evaluate the dentin bond strength durability using etch & rinse and self-etch approaches over 1 day and 6 months water storage.

Methods: This was an experimental study conducted at Shahed Dental School (Tehran, Iran) in 2010. A total of 32 extracted human third molar were sectioned to expose the superficial dentin and randomly distributed into four groups as: three-step etch & rinse adhesive (SBMP), two-step etch & rinse adhesive (SB), two-step self-etch adhesive (CSEB), and one-step self-etch adhesive (ABSE). A resin composite crown was incrementally built up. Microtensile specimens were fabricated and stored in distilled water containing 0.5% chloramine T and the tensile tested after 1 day and 6 months. The failure patterns of debonded specimens were recorded using stereomicroscopy. One-way ANOVA and Tamhan statistical tests were applied.

Findings: The SB group attained the highest bond strength, in 1 day (27.42 ± 3.67 Mpa) and 6 months (27.28 ± 3.25 Mpa). The short-term bond strength of SBMP and CSEB groups were similar ($P > 0.05$). A significant decrease in bond strength was observed for both ABSE and SBMP groups ($P < 0.05$). No reduction in bond strength of SB and CSEB groups was found after 6 months. The ABSE group attained the lowest bond strength compared to other groups (1 day: 11.77 ± 2.81 Mpa, 6 months: 9.33 ± 1.71 Mpa). The failure pattern of SBMP and ABSE groups was adhesive which increased over 6 months. The most frequent pattern of SB and CSEB groups was adhesive which was stable over time.

Conclusion: Based on findings of the present study, the resistance of resin-dentin bonds to degradation is material-dependent. The mild two-step self-etch adhesive (CSEB) demonstrates similar short-term performance with SBMP, and remains stable against degradative mechanisms.

Keywords: Microtensile Bond Strength, Self-etch Adhesive System, Etch and Rinse Adhesive System, Storage

Corresponding Author: Leila Atash-Biz-Yeganeh, Endodontics Department, Dental School, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

Email: yeganehdds@gmail.com

Tel: +98-281-3353061-3

Received: 1 Jan 2011

Accepted: 11 July 2011

اثر نگهداری شش ماهه در آب بر استحکام باند ریز کششی سیستم‌های چسبنده اج-شستشو و سلف اج با عاج

دکتر لیلا آتش بیز یگانه^{**}

دکتر مهشید محمدی بصیر*

استادیار گروه دندان پزشکی ترمیمی دانشگاه علوم پزشکی شاهد

** دستیار اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی قزوین

آدرس نویسنده مسؤول: قزوین، بلوار شهید باهنر، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، دانشکده دندانپزشکی، بخش تخصصی اندودنتیکس، تلفن ۰۲۸۱-۳۳۵۳۰۶۱

E-mail: yeganehdds@gmail.com

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۹۰/۴/۲۰

*چکیده

زمینه: با وجود پایداری باند سیستم‌های چسبنده با مینا، پایداری باند با عاج هنوز مورد پرسش است. سیستم‌های چسبنده سلف اج دو مرحله‌ای، به عنوان جایگزین چسبنده‌های اج-شستشو، جهت حل مشکل پایداری باند با عاج مطرح شده‌اند.

هدف: مطالعه به منظور مقایسه استحکام باند ریز کششی سیستم‌های چسبنده سلف اج دو جزئی و سیستم‌های چسبنده اج-شستشو با عاج، پس از ۱ روز و ۶ ماه نگهداری در آب انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه تجربی آزمایشگاهی در سال ۱۳۸۹ در دانشکده دندانپزشکی شاهد بر روی ۳۲ دندان مولر سوم کشیده شده انسانی انجام شد. دندان‌ها از ناحیه اکلوزال جهت نمایان کردن عاج سطحی تراشیده شدند و به طور تصادفی در ۴ گروه: سیستم چسبنده اج-شستشوی سه مرحله‌ای (SBMP)، سیستم چسبنده اج-شستشوی دو مرحله‌ای (SB)، سیستم چسبنده سلف اج دو مرحله‌ای (CSEB) و سیستم چسبنده سلف اج دو جزئی یک مرحله‌ای (ABSE) قرار داده شدند. تاج دندان‌ها توسط کامپوزیت Z250 بازسازی شد. نمونه‌های میله‌ای شکل آزمون استحکام ریزکششی تهیه و در محلول کلرامین T/۵ درصد در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. نمونه‌ها بعد از مدت زمان ۱ روز و ۶ ماه، تحت آزمون سنجش استحکام ریزکششی قرار گرفتند. مطالعه الگوی شکستگی نمونه‌ها با استریومیکروسکوپ انجام شد. داده‌ها با آزمون‌های آماری آنوازی یک طرفه و Tamhan تحلیل شدند.

یافته‌ها: استحکام باند ریزکششی SB در مدت زمان ۱ روز(۷/۴۲±۳/۶۷ مگاپاسکال) و ۶ ماه (۲۷/۲۸±۳/۲۵ مگاپاسکال)، با تفاوت معنی‌داری بیشتر از سایر گروه‌ها بود ($P<0.05$). استحکام باند ریزکششی CSEB و SBMP، در مدت زمان ۱ روز با یکدیگر تفاوت معنی‌داری نداشت. کاهش قابل ملاحظه‌ای در استحکام ABSE و SBMP در گذر زمان مشاهده شد ($P<0.05$). استحکام ABSE در مدت زمان ۱ روز (۱۱/۷۷±۲/۸۱) و ۶ ماه (۹/۳۳±۱/۷۱) به طور معنی‌داری کمتر از سایر گروه‌ها بود ($P<0.05$). الگوی غالب شکست ABSE و SBMP، چسبنده بود که با گذشت زمان افزایش یافت. الگوی شکستگی CSEB و SB ترکیب چسبنده و مخلوط بود که در گذر زمان نیز ثابت ماند.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌ها، پایداری باند رزین با عاج به نوع سیستم چسبنده مورد استفاده بستگی دارد. سیستم CSEB علاوه بر توانایی باند کوتاه مدت مشابه SBMP پایداری و ثبات باند را در برابر مکانیسم‌های تخریب نشان داد.

کلیدواژه‌ها: استحکام باند ریزکششی، سیستم چسبنده سلف اج، سیستم چسبنده اج-شستشو

*مقدمه:

جویدن، حمله شیمیایی اسیدها و آنزیم‌ها و تجزیه هیدرولیتیک، پایداری باند رزین‌ها با عاج را به خطر می‌اندازد و در نهایت شکست درمان رخ خواهد داد.^(۲,۱)

دوام و پایداری باند رزین‌ها با عاج، عاملی بحرانی در طول عمر ترمیم‌های باندشونده با دندان است.^(۱) شرایط حفره دهان، از جمله تغییرهای حرارتی، نیروهای مکانیکی

سیستم‌های ساده شده با انواع نسل چهارم، ارزیابی آزمایشگاهی دوام سیستم‌های چسبنده سلف اج نسل ششم در مقایسه با سیستم‌های اج-شستشو ضروری به نظر می‌رسد. از این رو، مطالعه حاضر با هدف مقایسه استحکام باند ریز کششی سیستم‌های چسبنده سلف اج دو جزئی و سیستم‌های چسبنده اج-شستشو با عاج، پس از ۱ روز و ۶ ماه نگهداری در آب انجام شد.

* مواد و روش‌ها:

این مطالعه تجربی آزمایشگاهی با روش مشاهده بر روی ۳۲ دندان مولر سوم انسانی کشیده شده سالم و بدون پوسیدگی که به صورت غیر تصادفی انتخاب شده بودند، در سال ۱۳۸۹ در دانشکده دندانپزشکی شاهد، انجام شد. دندان‌های انتخاب شده در معاینه چشمی فاقد پوسیدگی، درز، ترک و شکستگی بودند. این دندان‌ها پس از کشیدن در دمای محیط و آب مقطر نگهداری شدند. زمان بین کشیده شدن و استفاده از دندان‌ها بیش از ۳ ماه نبود. قبل از انجام مراحل کار، سطوح دندان‌ها با کورت پریودنتال از بقایای بافتی و جرم تمیز شدند و توسط خمیر پامیس و آب با برس با دور پایین از هرگونه آلودگی پاک شدند. ابتدا ریشه هر دندان در ناحیه فورکیشن (۵ میلی‌متر پایین‌تر از CEJ) توسط هندپیس پرساخت توربین با فرز الماسی گرد، تحت جریان آب تراش داده شد. بقایای پالپ با کورت خارج شد. تاج دندان‌ها از سطح اکلوزال (ناحیه میانی تاج) توسط هندپیس پرساخت توربین با فرز الماسی گرد و فرز استوانه‌ای بلند تحت جریان آب، به صورت عمود بر محور طولی دندان، برش داده شد تا سطح عاجی مسطح و فاقد هرگونه مینای باقی مانده، حاصل شود. در این مرحله سطوح دندانی به وسیله دیسک (Sof-Lex, 3M-ESPE, St Paul, Soflex شماره ۳ USA) سوار بر هندپیس آنگل با سرعت پایین، تحت جریان آب، به مدت ۱۵ ثانیه پرداخت شدند تا یک لایه اسمیر یکنواخت و یکسان ایجاد شود.

اولین بار بونوکور، باند رزین‌ها با مینا را مطرح کرد^(۳) و از آن پس انواع مختلف سیستم‌های چسبنده به بازار ارایه شدند. پس از معرفی سیستم‌های چسبنده اج-شستشوی سه مرحله‌ای (مانند SBMP) که هم اکنون نیز بالاترین عملکرد را دارند، ارایه نسل‌های جدید با تلاش بر ساده‌تر کردن مراحل کاری و کاستن از حساسیت روش همراه بوده است.^(۴)

مطالعه‌ها نشان داده‌اند که سیستم‌های SBMP توانایی برقراری باند پایدار و مستحکم با مینا و نیز باند قابل قبول با عاج را دارند.^(۵) در هر حال، در پی تقاضای مکرر دندانپزشکان جهت تسهیل مراحل بالینی و همچنین مقرنون به صرفه کردن هزینه‌های دندانپزشکی، سیستم‌های سلف اج با حذف مرحله اج و شستشو شکل گرفتند.^(۶) با استفاده از این سیستم‌ها علاوه بر کاستن از حساسیت روش، حساسیت‌های بعد از ترمیم نیز کاهش می‌یابد.^(۷) از طرفی، هرگونه ساده‌سازی در مراحل بالینی می‌تواند به کاهش دوام باند رزین‌ها با دندان منجر شود.^(۸) البته تعدادی از مقاله‌ها نشان داده‌اند که برخی سیستم‌های سلف اج قادر به برقراری باند پایدار و تقریباً مشابه سیستم‌های اج و شستشو هستند.^(۹)

ارزیابی آزمایشگاهی توانایی باند درازمدت رزین‌ها با ساختمان دندان شامل استحکام باند بر Shi، استحکام باند کششی، مقاومت شکست (Fracture Toughness)، ریزنشت و تحلیل لبه‌ای است^(۱۰) که هر یک از روش‌های مذکور، تنها یکی از عوامل مؤثر در تخریب باند در داخل دهان را ایجاد می‌کنند. از این همه، سنجش استحکام باند ریز کششی که اولین بار توسط سانو معرفی شد^(۱۱)، طی گذر زمان و در محیط مایع، بهترین و با ارزش‌ترین روش برای ارزیابی پایداری باند رزین‌ها با دندان است.^(۱۲) امروزه با توجه به حضور روز افزون سیستم‌های چسبنده در بازار مصرف، حتی قبل از انجام آزمون‌های بالینی و بررسی کامل دوام و پایداری آنها و همچنین ادعای کارخانه‌های سازنده مبنی بر تشابه سیستم‌های این

دست آید. بدین ترتیب سعی شد تا تعداد نمونه‌ها در هر گروه آزمایشی، ۴۰ عدد باشد. هر گروه نیز به دو زیرگروه تقسیم شد. زیرگروه‌های اول بعد از گذشت ۱ روز و زیرگروه‌های دوم پس از ۶ ماه تحت آزمون سنجش استحکام ریزکششی قرار گرفتند. طی این مدت نمونه‌ها در محیط آب مقطر حاوی کلرامین T (محلول ۵/۰ درصد) در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد، در داخل انکوباتور (Shimifann. Iran) نگهداری شدند. آب نمونه‌ها هر ماه، یک بار تعویض می‌شد.

سنجش استحکام باند توسط دستگاه سنجش استحکام Microtensile Tester; Bisco, Schaumburg, IL, USA (باند ریزکششی) (Schaumburg, IL, USA) انجام شد. دو انتهای هر نمونه، توسط چسب سیانوآکریلات (Mitreapel, Beta, Turkey) به (Chemical Ind. & Trade Inc. Co. Turkey) بازوهای دستگاه متصل و با سرعت ۱ میلی‌متر بر دقیقه تحت کشش قرار گرفت تا هنگامی که شکست رخ دهد. سپس سطح مقطع ناحیه شکست توسط کولیس (Mitutoyo Corp., Tokyo, Japan) (Digital) اندازه‌گیری شد. در نهایت با محاسبه مقدار نیرو (برحسب نیوتون) تقسیم بر سطح مقطع (برحسب میلی‌متر مربع)، نتایج بر حسب مگاپاسکال گزارش شد. برای مشاهده الگوی شکست نمونه‌ها، از استریومیکروسکوپ (Carton Optical Industries. Tiland) با بزرگنمایی ۴۰ استفاده شد. الگوی شکست نمونه‌ها به صورت چسبنده (در داخل ماده چسباننده)، مخلوط (در ماده چسباننده، عاج یا کامپوزیت) و به هم پیوسته (در داخل عاج یا کامپوزیت) گزارش شد.

داده‌ها با آزمون‌های توزیع نرمال، آنوای یک طرفه و تحلیل و سطح آماری کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی شد.

* یافته‌ها:

استحکام باند ریزکششی سیستم SB در مدت زمان ۱ روز ($27/42 \pm 3/67$ مگاپاسکال) و ۶ ماه

پس از آماده سازی سطح دندان‌ها، نمونه‌ها به صورت تصادفی در ۴ گروه قرار داده شدند. کاربرد هر یک از سیستم‌های چسبنده با رعایت دقیق دستور کار کارخانه سازنده انجام شد.

گروه ۱- سیستم چسبنده اج- شستشوی سه مرحله‌ای (SBMP: Scotch bond Multi Purpose) محصول شرکت 3M-ESPE

گروه ۲- سیستم چسبنده اج- شستشوی دو مرحله‌ای (3M-ESPE) (SB: Single Bond)

گروه ۳- سیستم چسبنده سلف اج دو مرحله‌ای (CSEB: Clearfil SE Bond) محصول شرکت Kuraray

گروه ۴- سیستم چسبنده سلف اج دو جزئی یک مرحله‌ای (ABSE: All-Bond SE) محصول شرکت BISCO

کامپوزیت (Z250) (A2) با رنگ A2، به صورت سه لایه ۱/۵ میلی‌متری تا ارتفاع حدود پنج میلی‌متر قرار داده شد. هر لایه به مدت ۴۰ ثانیه با دستگاه لایت کیور (L.E. Demetron II. SDS Kerr. USA) تحت تابش نور قرار گرفت. قبل از تابش نور در هر یک از گروه‌های آزمایشی، برون ده دستگاه توسط رادیومتر کنترل می‌شد (بیشتر از ۷۰۰ میلی‌وات بر سانتی متر مربع). در نهایت ناحیه حفره پالپ با سیستم چسبنده Single Bond و کامپوزیت Z250 ترمیم شد.

دندان‌های آماده شده به مدت ۲۴ ساعت در آب مقطر در دمای اتاق، نگهداری و سپس در داخل قالب مخصوص دستگاه برش، توسط آکریل شفاف قرار داده شدند. سپس تحت برش‌های عمود بر حد فاصل دندان و کامپوزیت، در جهت محورهای باکولینگووالی (X) و مزیودیستالی (Y) قرار گرفتند. برش توسط دستگاه (Buthler, Germany) ISOMET Microspecimen former برای رسیدن به میله‌هایی به شکل مکعب مستطیل ($1 \times 1 \times 1$ cm)، با سطح مقطع ($\pm 0/2$)، با میلی‌متر مربع انجام شد. برش‌ها به نحوی طرح ریزی شدند که در نهایت ۴ تا ۶ نمونه کوچک از هر دندان به

جدول ۲ - فراوانی الگوی شکستگی سیستم‌های چسبنده مختلف

الگوی شکست			مدت نگه داری	سیستم چسبنده
به هم پیوسته	مخلف	چسبنده		
+	۹	۱۳	۱ روز	SBMP
+	۲	۲۰	۶ ماه	
+	۱۲	۸	۱ روز	SB
+	۱۲	۱۰	۶ ماه	
+	۱۲	۸	۱ روز	CSEB
+	۷	۱۱	۶ ماه	
+	۷	۱۵	۱ روز	ABSE
+	۶	۱۸	۶ ماه	

* بحث و نتیجه‌گیری:

مطالعه حاضر نشان داد میزان استحکام باند سیستم چسبنده اج-شستشوی دو مرحله‌ای (SB) در ۱ روز و ۶ ماه، از سایر سیستم‌ها بالاتر بود و پس از گذشت ۶ ماه پایدار باقی ماند. سیستم چسبنده سلف اج دو مرحله‌ای (CSEB) نیز علاوه بر توانایی باند کوتاه مدت مشابه SB، پایداری و ثبات باند را در برابر مکانیسم‌های تخریب نشان داد.

به طور کلی سیستم چسبنده SB(دارای حلال اتانول یا آب) در مطالعه‌های آزمایشگاهی عملکرد خوبی را نشان داده است.^(۱۴،۱۵) هوساکا و همکاران نشان دادند که حضور اتانول در سیستم‌های چسبنده با استحکام باند بالاتر و پایداری آن در گذر زمان (۱ سال)، مرتبط است.^(۱۶) بنابراین SB نیز که حلال اتانول یا آب دارد، دارای توانایی مرطوب کردن سطح عاج اج شده و نگهداری رشته‌های کلازن در حالت منبسط (expanded)، پس از تبخیر حلال است که و به

۲۷/۲۸±۳/۲۵) مگاپاسکال)، با تفاوت معنی‌داری بیشتر از سایر گروه‌ها بود ($P<0.05$). استحکام باند ریزکششی سیستم ABSE در مدت زمان ۱ روز و ۶ ماه، با تفاوت معنی‌داری کمتر از سایر گروه‌ها بود ($P<0.05$). بین استحکام باند ریزکششی سیستم‌های SBMP و CSEB در مدت زمان ۱ روز، تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. استحکام باند ریزکششی سیستم SBMP در زمان ۶ ماه با اختلاف معنی‌داری بیشتر از استحکام باند ریزکششی سیستم‌های چسبنده ABSE و CSEB مشاهده نشد. پس از گذشت ۶ ماه، استحکام باند ریزکششی سیستم‌های چسبنده SBMP و ABSE به صورت معنی‌داری کاهش یافت ($P<0.05$ ، در حالی که استحکام باند ریزکششی سیستم‌های چسبنده SB و CSEB افت قابل ملاحظه‌ای نشان نداد (جدول شماره ۱).

جدول ۱ - میانگین استحکام باند ریزکششی سیستم‌های چسبنده مورد بررسی در دو زمان مختلف بر حسب مگاپاسکال

سیستم چسبنده	مدت نگه داری	۶ ماه	۱ روز
SBMP	۲۱/۴۸ (۳/۰۷) b1	۱۴/۳۹ (۲/۲۵) c2	
SB	۲۷/۴۲ (۳/۶۷) a1	۲۷/۲۸ (۳/۲۵) a1	
CSEB	۲۰/۵۹ (۲/۱۰) b1	۱۸/۷۶ (۳/۴۴) b1	
ABSE	۱۱/۷۷ (۲/۸۱) c1	۹/۳۳ (۱/۷۱) d2	

توجه: گروه‌هایی که با حرف یا شماره مشابه نشان داده شده‌اند، تفاوت معنی‌داری ندارند.

الگوی غالب شکست SBMP، به صورت چسبنده بود که با گذشت زمان افزایش یافت. الگوی شکستگی به هم پیوسته در هیچ کدام از گروه‌ها مشاهده نشد (جدول شماره ۲).

4- (حاوی Unifil Bond، 10-MDP) (حاوی phenyl Clearfil Liner Bond II (MET P) بودند. نمونه‌ها تحت چرخه‌های حرارتی قرار گرفتند. آنها مشاهده کردند که استحکام باند ریزکششی چسبنده CSEB که حاوی 10-MDP بود، بعد از صد هزار سیکل نیز کاهش نیافت، در حالی که پایداری باند دو چسبنده دیگر به مخاطره افتاد. آن‌ها بیان کردند که پایداری طولانی مدت باندهای چسبنده سلف اج به توانایی باند شیمیایی مونومرهای عملکردی بستگی دارد.^(۱۵) مانک و همکاران نشان دادند که استحکام باند CSEB و OptiBond FL پس از گذشت ۱ سال نگهداری در آب دچار کاهش قابل ملاحظه‌ای نشد.^(۱۶) تولدانو و همکاران نیز پایداری استحکام باند CSEB را پس از ۱ سال نگهداری در آب نشان دادند.^(۲۰)

با توجه به تفاوت‌های موجود در محتویات پایه‌ای چسبنده‌های سلف اج، CSEB علاوه بر تشکیل لایه هیبرید کم عمق یکنواخت (به دلیل $\text{PH}=1/2$)، توانایی تولید لایه هیبریدی را دارد که نسبت به گذر زمان و تخریب هیدرولیتیک مقاومت نشان می‌دهد.^(۱۹) این امر می‌تواند به دلایل زیر باشد: درصد بالای کامفورکینون در این چسبنده که احتمالاً درجه پلیمریزاسیون را افزایش می‌دهد^(۲۱)، اثر محافظتی کلازن پوشش داده شده با رزین، واکنش شیمیایی یون‌های کلسیم بر جا مانده با رزین، و اکتش شیمیایی عمق نفوذ رزین، به دلیل همزمان بودن این دو فرایند در سیستم‌های سلف اج.^(۲۴)

در این مطالعه، استحکام باند سیستم چسبنده سلف اج دو جزئی یک مرحله‌ای (ABSE) پس از ۱ روز و ۶ ماه، به صورت معنی‌داری از سایر سیستم‌ها پایین‌تر بود و پس از گذشت ۶ ماه دچار افت قابل ملاحظه‌ای شد. مطالعه‌های گوناگون سبب ایجاد توافق عمومی بر عملکرد ضعیف سیستم‌های چسبنده سلف اج یک مرحله‌ای شده است.^(۲۵،۲۶) مطالعه‌ها نشان داده‌اند که اسیدیته بالای

نفوذ بیشتر و بهتر مونومرهای رزینی به داخل عاج منجر می‌شود. حضور گروه‌های کربوکسیلیک اسیدی متعدد نیز، این فرایند را تقویت می‌کنند.^(۱۷) در نهایت یک لایه جداگانه رزینی هیدروفوب سطحی متصل شونده به کامپوزیت تشکیل و به استحکام باند بالای SB منجر می‌شود.^(۱۸)

در این مطالعه پایداری باند SBMP (دارای حلال آب) پس از گذشت ۶ ماه کاهش یافت. این یافته با نتایج مطالعه شینوهارا و همکاران مشابه است. آن‌ها با مقایسه پایداری باند یک سیستم چسبنده اج-شستشوی سه مرحله‌ای (SBMP) با دو چسبنده سلف اج CSEB و Clearfil Protect Bond استحکام باند SBMP پس از گذشت ۳ ماه نگهداری در آب کاهش یافت، در حالی که دو چسبنده سلف اج مورد بررسی، پایدار باقی ماندند.^(۱۸) این افت استحکام باند در سیستم چسبنده SBMP، به وجود کوبولیم اسید پلی آلکنوتیک با وزن ملکولی بالا نسبت داده شده است که سبب جداشدگی مراحل و بیرون آمدن کوبولیم و تشکیل هیدروژل بر روی شبکه کلازنی اکسپوز و متعاقب آن عدم نفوذ کامل رزین به درون شبکه کلازنی می‌شود.^(۱۹)

در این مطالعه CSEB تنها سیستم چسبنده سلف اج بود که استحکام باند ۱ روزه مشابه با سیستم‌های اج-شستشو را نشان داد و پس از گذشت ۶ ماه استحکام باند آن پایدار باقی ماند. نتایج حاضر در تطابق با مطالعه آرمسترانگ و همکاران است. آن‌ها استحکام باند کوتاه مدت مشابهی را برای چسبنده‌های سلف اج دو مرحله‌ای (CSEB) و اج-شستشوی سه مرحله‌ای (SBMP) گزارش کردند.^(۱۴)

در مطالعه حاضر استحکام باند بلند مدت CSEB از SBMP بالاتر بود که نشان دهنده توانایی بیشتر مقاومت در برابر تخریب در CSEB است. اینسوی و همکاران در مطالعه‌ای پایداری هیدرولیتیک باندهای چسبنده سلف اج دو مرحله‌ای با عاج را بررسی کردند. سیستم‌های چسبنده مورد بررسی شامل Clearfil SE

ترکیبی از الگوی مخلوط و چسبنده بود که با گذشت زمان نیز تغییر قابل ملاحظه‌ای نشان نداد. این امر می‌تواند به وجود پرکننده‌های قوی در این چسبنده و در نتیجه انتقال مؤثر نتش بعاج یا کامپوزیت، نسبت داده شود.^(۱۴) SBMP الگوی شکست چسبنده بیشتری را نشان داد و پس از گذشت ۶ ماه نیز تعداد شکست‌های چسبنده افزایش یافتند. الگوی غالب شکست ABSE نیز به صورت چسبنده بود و پس از گذشت ۶ ماه تعداد شکست‌های چسبنده افزایش یافتند. تای و همکاران نشان دادند که مونومرهای اسیدی پرایرمهای سلف اچ، در پلیمریزاسیون رزین و کامپوزیت و کوبولیمریزاسیون بین کامپوزیت و ماده چسبنده تأثیر منفی دارند.^(۲۹) بنابراین، نظریه غیرفعال شدن آمین سه تایی (تأخیر یا مهار پلیمریزاسیون) از سوی آنان، می‌تواند دلیلی بر نتایج مطالعه حاضر باشد. لی لوپ و همکاران رابطه مستقیمی را بین استحکام باند بالا و تعداد بیشتر شکست‌های مخلوط و به هم پیوسته نشان دادند.^(۳۰) آرمسترانگ و همکاران نیز بیان کردند که استحکام باند پایین و افت استحکام باند در گذر زمان، با میزان بالاتر شکست چسبنده، مربوط است.^(۳۱)

با توجه به نتایج مطالعه حاضر پایداری باند رزین با عاج، به نوع سیستم چسبنده مورد استفاده بستگی دارد. چسبنده سلف اچ دو مرحله‌ای علاوه بر توانایی باند کوتاه مدت مشابه چسبنده اچ-شستشوی دو مرحله‌ای، پایداری و ثبات باند را در مدت زمان ۶ ماه، در برابر مکانیسم‌های تخریب نشان داد.

* سپاس گزاری:

بدین وسیله از مرکز تحقیقات دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شاهد به دلیل حمایت مالی از این پایان‌نامه تحقیقاتی قدردانی می‌شود.

* مراجع:

- Van Meerbeek B, Van Landuyt K, De Munck J, et al: Chapter 8, Bonding to

سیستم‌های سلف اچ یک مرحله‌ای، به حل شدن لایه اسمری و برداشته شدن کامل آن منجر می‌شود و در نهایت یک لایه هیرید نسبتاً ضخیم ولی غیر یکنواخت تشکیل خواهد شد که مستعد تخریب است.^(۲۵,۲۶) این چسبنده‌ها نه تنها دهانه توبولهای عاجی را باز می‌کنند، بلکه قطر آن‌ها را نیز افزایش می‌دهند^(۱۴)، که منجر به تشکیل رزین‌تگ‌های ضخیم می‌شود.^(۲۵,۲۶) دلایل متعددی برای عملکرد ضعیف چسبنده‌های سلف اچ یک مرحله‌ای گزارش شده است که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود: تضعیف و ناپایدار شدن کلارژن و پایین آمدن استحکام باند در اثر اچ کردن قوی و تهاجمی عاج توسط چسبنده‌های سلف اچ یک مرحله‌ای^(۲۶)، قدرت به هم پیوستگی (cohesion) ضعیف چسبنده‌های سلف اچ یک مرحله‌ای^(۲۷)، کاهش پلیمریزاسیون چسبنده‌ها در اثر ترکیب مونومرهای اسیدی هیدروفیل و هیدروفوب در یک مخلوط^(۵) و ایجاد درجه تبدیل پایین در مونومرهای رزینی سلف اچ در اثر ممانعت اکسیژن از پلیمریزاسیون.^(۲۸) بنابراین، هرچند سیستم‌های چسبنده سلف اچ یک مرحله‌ای به دلیل سهولت کاربرد بالینی، مطلوب به نظر می‌رسند، ولی با توجه به دلایل فوق عملکرد ضعیفی نشان می‌دهند.

تحلیل الگوی شکست نمونه‌ها نشان داد که الگوی شکست وابسته به نوع چسبنده است و در هیچ یک از نمونه‌ها شکستگی به هم پیوسته مشاهده نشد. این نتایج مطابق با یافته‌های سانو و همکاران است. آنان نیز شکستگی به هم پیوسته را مشاهده نکردند.^(۱۱) این نتایج به توزیع یکنواخت نتش طی آزمون ریزکششی نسبت داده می‌شود.^(۲۸)

الگوی غالب شکست در SB، به صورت الگوی مخلوط بود که پس از ۶ ماه نیز تغییری نکرد. این رویداد می‌تواند توجیه کننده استحکام بالای این سیستم چسبنده در ۱ روز و ۶ ماه باشد که مطابق با یافته‌های آرمسترانگ و همکاران بود.^(۱۴) الگوی غالب شکست CSEB، به صورت

- Enamel and Dentin In: Summit JB, Robbins JW, Hilton TJ, et al. Fundamental of operative dentistry, a contemporary approach. 3rd ed. Chicago: Quintessence Int 2006;233,241-2
2. Gale MS, Darvell BW. Thermal cycling procedures for labratoary testing of dental restorations. *J Dent* 1999 Feb; 27(2): 89-99
 3. Buonocore MG. A simple method of increasing the adhesion of acrylic filling materials to enamel surfaces. *J Dent Res* 1955 Dec; 34(6): 849-53
 4. Shirai K, De Munck J, Yoshida Y, et al. Effect of cavity configuration and aging on the bonding effectiveness of six adhesives to dentin. *Dent Mater* 2005 Feb; 21(2):110-24
 5. Van Meerbeek B, De Munck J, Yoshida Y, et al. Buonocore memorial lecture. Adhesion to enamel and dentin: current status and future challenges. *Oper Dent* 2003 May-Jun; 28(3): 215-35
 6. Turkun SL. Clinical evaluation of a self-etching and a one-bottle adhesive system at two years. *J Dent* 2003 Nov; 31(8): 527-34
 7. Tay FR, Carvalho R, Sano H, et al. Effect of smear layers on the bonding of a self-etching primer to dentin. *J adhes Dent* 2000 Summer; 2(2):99-116
 8. Koibuchi H, Yasuda N, Nakabayashi N. Bonding to dentin with a self-etching primer: the effect of smear layers *Dent Mater* 2001 Mar;17(2):122-6
 9. Miyasaka K, Nakabayashi N. Effect of Phenyl-P/HEMA acetone primer on wet bonding to EDTA-conditioned dentin. *Dent Mater* 2001 Nov; 17(6), 499-503
 10. De Munck J, Van Landuyt K, Peumans M, et al. A critical review of the durability of adhesion to tooth tissue: methods and results. *J Dent Res* 2005 Feb; 84(2):118-32
 11. Sano H. Microtensile testing, nanoleakage, and biodegradation of resin-dentin bonds. *J Dent Res* 2006; Jan 85(1):11-4
 12. Sano H, Ciucchi B, Matthews WG, pashey DH. Tensile properties of mineralized and demineralized human and bovine dentin. *J Dent Res*,1994 Jun;73(6):1205-11
 13. Sturdevant G, Roberson T, Heyman H. The art and science of operative dentistry. 5th ed. St Louis: The C.V. Mosby Co. 2006
 14. Armstrong SR, Vargas MA, Fang Q, Laffoon JE. Microtensile bond strength of a total-etch 3-step, total-etch 2-step, self-etch 2-step, and a self-etch 1-step dentin bonding system through 15-month water storage. *J Adhes Dent* 2003 Spring; 5(1): 47-56
 15. Inoue S, Koshiro Y, Yoshida Y, et al. Hydrolytic stability of self-etch adhesives bonded to dentin. *J Dent Res* 2005 Dec; 84(12): 1160-4
 16. Hosaka K, Nishitani Y, Tagami J, et al. Durability of resin-dentin bonds to water- vs. ethanol-saturated dentin. *J Dent Res* 2009 Feb; 88(2): 146-51
 17. Osorio R, Ceballos L, Tay FR, et al. Effect of Sodium hypochlorite on dentin bonding with a polyalkenic acid- containing adhesive system. *Biomed Mater Res* 2002 May; 60(2):136-24
 18. Shinohara MS. De Goesa, MF Schneider LF, et al. Fluoride containing adhesive: Durability on dentin bonding. *Dent Mater* 2009 Nov; 25(11):1383-91
 19. De Munck J, Shirai K, Yoshida Y, et al. Effect of water storage on the bonding effectiveness of 6 adhesives to Class I cavity dentin. *Oper Dent*, 2006, Jul-Aug; 31(4):456-65
 20. Toledano M, Osorio R, Osorio E, et al. Durability of resin-dentin bonds: effects of

- direct/indirect exposure and storage media. Dent Mater 2007 Jul; 23(7): 885-92
21. Nunes TG, Ceballos L, Osorio R, Toledano M. Spatially-resolved photopolymerization kinetics and oxygen inhibition in dental adhesives. Biomaterials 2005 May; 26(14):1809–17
22. Yoshida Y, Van Meerbeek B, Nakayama Y, et al. Adhesion and decalcification of hydroxyapatite by carboxylic acids. J Dent Res 2001 Jun; 80(6):1565–9
23. Yoshida Y, Nagakane K Fukuda R, et al. Comparative study on adhesive performance of functional monomers. Journal of Dental Research 2004 Jun; 83(6): 454-8
24. Toledano M, Osorio R, Ceballos L, et al. Microtensile bond strength of several adhesive systems to different dentin depths. Am J Dent 2003 Oct; 16(5): 292–8
25. Osorio R, Toledano M, de Leonardi G, Tay F. Micoleakage and interfacial morphology of self-etching adhesives in class V resin composite restorations. J Biomed Mater Res B Appl Biomater 2003 Jul 15; 66(1): 399–409
26. Yoshiyama M, Carvalho R, Sano H, et al. interfacial morphology and strength of bonds made to superfacial versus deep dentin. Am J Dent 1995; 8: 297-302
27. Inoue S, Vargas MA, Abe Y, Van et al. Micro-tensile bond strength of eleven contemporary modern adhesives to dentin. J Adhes Dent 2001 Fall; 3(3): 237–45
28. Pashley DH, Sano H, Ciucchi B, et al. Adhesion testing of dentin bonding agents. Dent Mater 1995;11:117-125
29. Tay FR, King NM, Suh BI, et al. Effect of delayed activation of light-cured resin composites on bonding of all-in-one adhesives. J Adhes Dent 2001 Fall; 3(3): 207-25
30. Leloup G, D'Hoore W, Bouter D, et al. Meta-analytical review of factors involved in dentin adherence. J Dent Res 2001; 80(7):1605–14
31. Armstrong SR, Keller JC, Boyer DB. Mode of failure in the dentin-adhesive resin-resin composite bonded joint as determined by Strength-based (μ TBS) and fracture-based (CNSB) mechanical testing. Dent Mater 2001 May; 17(3):201-10